

Μονή Σέλτσου- το δεύτερο “Ζάλογγο” των Σουλιωτών (21 Απριλίου 1804)

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 21 Απριλίου 2015 22:07 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

φωτο από panoramio.com

ΜΙΑ ΘΥΣΙΑ- ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ που δεν μπόρεσε να χωρέσει ιστορικού νους και να κατανοήσει το μέγεθος της, αλλά και άγνωστη για πολλούς μέχρι σήμερα. Αρκεί μόνο να αναλογιστεί κανείς ότι σε μια μέρα χάθηκαν τρεις γενιές ΜΠΟΤΣΑΡΑΙΩΝ. (Απρίλιος 1804)

Άλλη μια φορά οι Ελληνίδες προτίμησαν τον ένδοξο θάνατο από την άρνηση της Πίστης και την ατίμωση.

 Μονη Σελτσου , μνημείο αφιερωμένο στους Σουλιώτες / Seltso monastery, monument dedicated to SOULIOTI

(Πόντος KIZLAR KAITESI 1680, Ζάλογγος 1803, Αράπιτσα 1822, Γαλακτός Πιερίων 1878)

Φωτογραφία από τό: 520greeks.com

Στην περιοχή των Πηγών, και σε απόσταση δύο ωρών με τα πόδια, βρίσκεται και το ιστορικό μοναστήρι του Σέλτσου. Η **Μονή Σέλτσου** οφείλει τη φήμη της στην ιστορική μάχη που έγινε στην περιοχή της τον Απρίλη του 1804 μεταξύ των στρατευμάτων του Αλή Πασά και των Σουλιωτών, και στον ηρωισμό και την αυτοθυσία των τελευταίων, οι οποίοι, όπως στο Ζάλογγο, προτίμησαν το θάνατο και το γκρέμισμα στον Αγγελώ από την αιχμαλωσία και την ατίμωση. Μνημείο της ορθοδοξίας και ιερός τόπος θυσίας των Σουλιωτών το 1804, η Μονή Σέλτσου, αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου στέκει ατάραχος μάρτυρας της Ιστορίας, ανάμεσα στα Άγραφα και τα Φρούσια όρη, στον ορεινό Δήμο Γ. Καραϊσκάκη, στην Άρτα.

Όταν με τη συνθήκη της 12ης Δεκεμβρίου του 1803, το Σούλι παραδόθηκε στον Αλή-Πασά, οι Σουλιώτες άρχισαν να εγκαταλείπουν τον τόπο τους, για να μην παραδοθούν στους Τούρκους. Ο Αλή πασάς όμως χάλασε τη συμφωνία και επιχείρησε να εξοντώσει τους Σουλιώτες. Η μια επιχείρηση ήταν προς το Ζάλογγο, όπου ακολούθησε κι ο περίφημος χορός των Σουλιωτισσών. Η άλλη ήταν προς το Βουλγαρέλι της Άρτας, όπου ο Κίτσιος Μπότσαρης με 1148 Σουλιώτες κατέφυγε στην **Μονή Σέλτσου** των Αγράφων, όπου έμελλε να γίνουν επικές μάχες.

Με αρχηγούς τον Κίτσο και Νότη Μπότσαρη, 1148 Σουλιώτες, τα Χριστούγεννα του 1803, έφτασαν στη μονή του Σέλτσου, που λόγω της τοποθεσίας της αποτελούσε ένα φυσικό οχυρό. Είκοσι ημέρες αργότερα, στις 12 Γενάρη του 1804, άρχισε η στενή πολιορκία τους από 8000 στρατιώτες του Αλή-Πασά. Με σοβαρές απώλειες στο εχθρικό στράτευμα, οι Σουλιώτες κατάφεραν να τους αποκρούσουν. **Όλο το χειμώνα έμειναν αποκλεισμένοι** στο Σέλτσο, με λιγοστά τρόφιμα και πολεμοφόδια, που τους προμήθευαν κρυφά οι κάτοικοι των γύρω περιοχών του Λιάσκοβου και της Βρεστένιτσας.

Στις 20 Απριλίου, ο Αλή-Πασάς με σύμμαχο την **προδοσία**, ετοιμάζει σφοδρή επίθεση εναντίων των εξαντλημένων και εξουθενωμένων από την **4μηνη πολιορκία** σουλιωτών. Η μάχη ήταν άνιση. Οι Τούρκοι, αφού εξουδετέρωσαν την αντίσταση στα φυλάκια, μπήκαν στο μοναστήρι. Άλλοι σφαγιάστηκαν ή αιχμαλωτίστηκαν, ενώ **250 γυναικόπαιδα, για να μην πέσουν στα χεριά των εχθρών, έστησαν ένα νέο μεγαλύτερο Ζάλογγο ΖΑΛΟΓΓΟ και γκρεμίσθηκαν σε βάραθρο 300 μέτρων, αφήνοντας τα κορμιά τους στον Αχελώο**.. Εκείνη την ημέρα, οι ιστορικοί αναφέρουν ότι **χάθηκαν τρεις γενιές Μποτσαραίων**.

Διαβάστε αναλυτικά το ιστορικό της πολιορκίας και του ολοκαυτώματος, στο:

<http://www.piges.gr/history2.php>

Περιγραφή του Ολοκαυτώματος από τον ιστορικό Πουκεβίλ.

« Η ΦΑΛΑΓΞ [1148] ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΙΤΣΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΗ ΜΠΟΤΣΑΡΗ -ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΩ- ΒΑΔΙΖΕΙ ΠΡΟΣ ΣΕΛΤΣΟ. ΑΠΙΣΤΙΑΝ ΑΛΗ ,ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΑΝΙΣΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΘΥΣΙΑ. ΟΙ ΣΟΥΛΙΩΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΦΟΔΙΑ, ΑΣΙΤΟΙ ,ΚΥΚΛΩΜΕΝΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΕΞΟΔΟΝ Η ΘΑΝΑΤΟΝ ΗΡΩΟΣ.

ΞΙΦΗΡΕΙΣ 300 ΑΚΑΛΥΠΤΟΙ ΣΑΡΩΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΝ ΠΛΗΝ ΓΕΦΥΡΑΣ ΚΟΡΑΚΟΥ. Ο ΝΟΤΗΣ ΠΙΠΤΕΙ ΜΕ 5 ΠΛΗΓΑΣ ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΦΟΝΕΥΟΝΤΑΙ. ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΑΧΟΜΕΝΑΙ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΘΑΝΑΤΟΣ.

ΥΠΕΡΔΙΑΚΟΣΙΟΙ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΠΗΔΟΥΝ ΚΑΙ ΠΝΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ.ΧΑΛΑΣΜΟΣ. ΜΟΝΟ 10 ΚΑΙ Ο ΚΙΤΣΟΣ ΣΩΖΟΝΤΑΙ!»

[ΠΟΥΚΕΒΙΛ 1824 Τ. Ι. ΣΕΛ. 207-212]

http://www.karditsalive.net/index.php?option=com_content&view=article&id=20516:22-23-1804-&catid=86:2009-12-02-20-43-30&Itemid=130

«...Τους ξέφυγαν όμως οι ηρωικές Σουλιώτισσες ,όσες γλύτωσαν απ'το λεπίδι τους . Εκεί μπροστά στα μάτια τους, **αφού τους πολέμησαν αντρωμένα, τις έβλεπαν να ασπάζονται τα παιδιά τους και να τα ρίχνουν στο βάραθρο, ή να τα κρατούν σφιχταγκαλιασμένα πέφτοντας μαζί τους.**

Τι πιο τραγικότερο άραγε υπάρχει, οπότεν το γλυκό φιλί της μάνας γίνεται ασπασμός θανάτου, και φιλί φρικτού αποχωρισμού. Ποιανού ανθρώπου νους δεν θα σάλευε βλέποντας αυτόν τον όλεθρο. Ποιά σκέψη μπορεί να νοήσει το τραγικό σκηνικό θανάτου που στήθηκε εκεί ; Και αυτοί ακόμα οι εχθροί τους δεν το πίστευαν. Τι θα πηγαίνανε τώρα πεσκέσι στο χαρέμι του Αλή; Μήτε καν τα νεκρά σώματα τους; Πως χάθηκαν από μπροστά τους διακόσια πενήντα και πλέον γυναικόπαιδα σαν οπτασίες ; **Τρελές ήταν αυτές οι Σουλιώτισσες και παραφρόνησαν; Οχι. Δεν έγιναν Μήδειες από εκδίκηση.**

Ήταν γυναίκες απρόμητες, νύφες της λευτεριάς και όχι της σκλαβιάς. Ήταν οι νέες Σπαρτιάτισσες. **Δεν ήταν άκαρδες μάνες που παίρνανε τα παιδιά τους στο θάνατο. Το ζύγισαν καλά πριν το αποφασίσουν. Άλλωστε που να τα αφήσουν πίσω. Στους άπιστους να τα σφάζουν ή να τα κάνουν Γενίτσαρους ; Όχι. Προτιμότερος ένδοξος θάνατος, παρά πικρή σκλαβιά και η ατίμωση.** Διάλεξαν όμως τον δικό τους ηρωικό θάνατο αντί να λιποψυχήσουν μπροστά τις χατζάρες των απίστων. Πόσο άφρονες θα ήταν οι ιστορικοί αν προσπαθούσαν να εξηγήσουν γιατί οι άμοιρες προτίμησαν αυτόν τον «παράλογο» θάνατο. Αν γι' αυτούς φαντάζει ακατανόητο, και δεν το χωράει ο νούς τους, για τις Σουλιώτισσες ήταν μια ομαδική, αλλά τραγική, απόφαση στιγμής.

Οι Σουλιώτισσες αυτές δεν πρόλαβαν να τελειώσουν το χορό του θανάτου που έστησαν στο Σέλτσο. Κυνηγημένες **250 και πλέον τον αριθμό, γυναίκες, μάνες και παιδιά όπως ήταν φώναζαν όλες μαζί «θάνατος» και όρμισαν χωρίς δεύτερη σκέψη, από τον «Πέτακα» προς το απύθμενο βράθρο της Γκούρας πίσω από τη Μονή σχεδόν τρέχοντας, λες και διαβαίνουν ρυάκι.** Σήμερα ακόμη αν θελήσεις να κοιτάξεις στο βάθος του, σε καταλαμβάνει ζάλη, δέος και ρίγος. Καμία αρχαία τραγωδία δεν μπορεί να παραστήσει αυτό το ασύλληπτο που συνέβη στο Σέλτσο. Χαλασμός! θάνατος πέρα ως πέρα! ...»

<http://www.karditsalive.net/ellada/item/20516-22-23-apriliou-1804-to-olokaytoma-ton-soulioton-sto-seltso-tou-xr-kaperoni>

ΤΗΣ ΛΕΝΩΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Το ιστορικό αυτό τραγούδι αναφέρεται στη Λένω (Ελένη) κόρη του Κίτσου Μπότσαρη.

Η Λένω, που ήταν δεκαπέντε (κατ' άλλους δεκαεννέα) χρονών, πολέμησε γενναία στο μοναστήρι στο πλευρό του αδερφού της Γιαννάκη. Όταν όμως σκοτώθηκε ο αδερφός της, πήγε κοντά στο θείο της Νίκζα, που πολέμαγε στις όχθες του Αχελώου ποταμού και σκότωσε πολλούς Τούρκους. Περικυκλώθηκε όμως και, προκειμένου να πιαστεί ζωντανή, έπεσε στο ποτάμι από τον γκρεμό και πνίγηκε. Το σημείο στο οποίο πήδησε η Λένω Μπότσαρη στον Αχελώο, έμεινε γνωστό μέχρι τις μέρες μας ως «**το πήδημα της καπετάνισσας**».

Όλες οι καπετάνισσες από το Κακοσούλι,
όλες την Αρτα πέρασαν, στα Γιάννενα τις πάνε,
σκλαβώθηκαν οι ορφανές, σκλαβώθηκαν οι μαύρες.
Κι η Λένω δεν επέρασε, δεν την επήραν σκλάβα,
μόν' πήρε δίπλα τα βουνά, δίπλα τα κορφοβούνια.
Σέρνει τουφέκι σισανέ κι εγγλέζικα κουμπούρια,

έχει και στη μεσούλα της σπαθί μαλαματένιο.

Πέντε Τούρκοι την κυνηγούν, πέντε τζοχανταραίοι.

«Τούρκοι, για μην παιδεύεστε, μην έρχεστε σιμά μου!

Σέρνω τουφέκια στην ποδιά και βόλια στις μπαλάσκες».

«Κόρη για ρίξε τ' άρματα, γλίτωσε τη ζωή σου».

«Τι λέτε, μωρ' παλιότουρκοι και σεις παλιοζαγάρια;

εγώ είμαι η Λένω Μπότσαρη, η αδερφή του Γιάννη,

και ζωντανή δεν πιάνουμε εις των Τουρκών τα χέρια».

«Αρετή είναι να επιλέγεις το σωστό στην κάθε στιγμή και να το πράττεις. Κι **έρχονται στιγμές που η επιλογή είναι πολύ σκληρή -όπως ήταν πράγματι για τους έγκλειστους στο Σέλτσο Σουλιώτες. Μπροστά η άβυσσος. Πίσω ο αμείλικτος εχθρός. Μπροστά ο θάνατος. Πίσω μια άτιμη συνθηκολόγηση.** Κι η απόφαση παίρνεται σε μια στιγμή. Παίρνεται με την καρδιά, όχι μόνο γιατί δεν υπάρχει χρόνος να παρέμβει η λογική, αλλά γιατί **ήρωας δε γίνεσαι με τη λογική: με την καρδιά γίνεσαι.**

Οι συσχετισμοί με το πνεύμα του Σέλτσου όχι μόνο επιτρέπονται αλλά και επιβάλλονται».

(από την ομιλία του Δήμαρχου Γ.Καραϊσκάκη, Δημήτρης Γαλλίκας κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων στη μονή Σέλτσου , στις 23 Αυγούστου 2012) <http://www.tovima.gr/society/article/?aid=47171>

[Πηγή](#)